

Vredny Recz D. Mertena Luthera,
 kotruž won sam swojej Postilli pchistajit je; jako ju jemu M. Veit Dietrich Du-
 chowny w Nornberku, predy pak jeho Wuczenik, kiz biesche te Prjedowanja wschitke sty-
 schat, a je sa nim s Perom napiskat, a kpschelasowanju do Czischczenja postat.

We Prjedowanja sym ja drudy swojim Domi mojej Czjedzi dzerjat, so bych so we-
 tem jako jedyn prawy Hospodar pschi mojej Czjedzi sadzerjat, ju roswucjowat, a
 kRichezjianskemu Zivenju wabit. Boh daj! so bych ju je tedom wschizy dali niz jeno
 k Buschomaj, ale tejsch k Wutrobi bicz, kajz sym so pschezo nadzijat, so tolla zylje bes
 Ptodom byto neje. Kajz Jesajas praji na 55. Stawi: Moje Stowo nedyrbi so
 kemni bes Ptodom roczič, ale czinič, schtož ja mjecz chzu a kczomuž ja je postat sym.

Hacz runje njekotre panje pschi Puczu, njekotre na Skatu, njekotre do Czernjow, da tolla
 tejsch njekotre panje na dobru Rohlu, kotraž Ptody pschineše, a prosne sako nepschindze. Luk: 8.
 Schak mamy tejsch my jene Pschistowo; Jene dobre Stowo namaka dobre Mjesto. Hacz ru-
 nje niz lute dobre Mjesta, da tolla krajmenschim njekotre dobre a niz lute ste.

Na tajke Waschnie su czi stari Wotzjo w swojich Domach swojej Czjedzi prjedowali; dnj
 lasujemy, so su hebi Abraham, Izaak a Jakub tam a hem Wottare naswarili, so bych so psch
 nich se swojimi Ludzimi sromadzili k Prjedowanju a k Modlenju a k Spjewanju Bohu. Ktemu su
 so tejsch wjeszje po Czaju czi Ssuhodzi a wokotni wesni a mjeschczansky Wobudierjo namaka-
 li. Pschetož to so mi wiericž nochje, so by hebi dyrbiat tajki Patriarcha jedyn Wottar sam sako
 natwaricž; ale jeho mandzellka Hospoda, Djeczi, Wottroczy a Djowki, su dyrbeli sobu bicz, a
 czinič, kajz su swojeho Hospodarja a Mana czinič widzili. Tu won neje smiet niemy bydž, ale
 je jim jako jich Duchowny a Prjedar njeschto prajicž dyrbiat, a jich wuczlez te Sslabenja, ko-
 trež jim Boh dat bje. Esuli da na to czi Ssuhodzi tejsch pschischli postuchacz, da je so steho
 Domjazeho Prjedowanczka jene ssaune zyrkwine Prjedowanje sczinito. Dalje lasujemy tejsch,
 so su czi Wuczomnizy Jesufowi, po jeho Pschikasni Math: 10. najpredy w Kezjach, tym Wo-
 bydlerjam teje sameje, a jich Ssuhodam, potom wulkim Sromadzijnam, a na postleku zitem
 Mjestam a Krajam prjedowali.

So pak je M. Veit Dietrich, w swojim Czaju moj luby Wuczenik, kiz tejsch kemni k Plidu
 kodzjesche, tu te Prjedowanja nanje postuchajo smolom horje pisat, a je wotom skhomat; To ja
 nejsym wedzit. Welje menje hebi pomyslil, so dyrbiate do czichezane bydž, a bes druhich a
 zulych Ludzi pschindž. Mi je pschezo tak byto, jako bych wije sabyte byle. Komuz so pak wone
 lubja, temu chzu je ja rad popschecž, jako Ssrotki, Skipki a Kruški, korei su sbotne wostate.
 Pschetož ja je sa tajke dzeržu, dokelž, Djal bydž Bohu! w Bibliu abo Boze Pismo samo psche-
 tozene mamy, teho runja tejsch druhich wuczjenych Ludzi rjane a wuzitne Knih, we kotrychž so
 jedyn kscheszjan jara derje popasz moze.

My hewak we Pschistowi rjeknjemy: Krwawa kodzi Trawi, hacž do Brjucha; a to je
 tejsch wjeszje wjerno wnjekzischim Czaju pola nas, pschetož my mamy dobreje Pasjow Bozeho
 Stowa do Wolje dolž. Boh daj! so bychmy ju s Djalom wuziwali, a so mežni na nej napasli;
 predy hacž by Ssuchota pschischta, kiz wschitko wupari, menuzju ta Schtraffa nascheje Medja-
 komnoszje. Boh daj, so nebychmy wjazw Kameschki a Czernje, kajz predy w Pamzistwi zrocž dyr-
 beli! Alle welje Ptodom teho Stowa pschinešli, a teho Knesa Wuczomnizy byli. Jana. 10.
 Temu bydž Kwalba do Wjecznoszje Samen!

Pokasowar